

Προς όλους.

Σας μιλάμε εμείς, τα παιδιά σας, οι πλέον σκληρά εργαζόμενοι. Δεν παραπονιόμαστε γι' αυτό. Δεν μας κουράζει η εκπαίδευση. Την θέλουμε, την χρειαζόμαστε. Ζητάμε την μόρφωση για να γίνουμε πολίτες, χρήσιμοι στον εαυτό μας και στην κοινωνία.

Όμως, η πολιτεία αντί να μας βοηθήσει, βάζει εμπόδια και τρικλοποδιές. Ίσως να μην μας θέλει όλους μορφωμένους. Έρχεται το νέο σύστημα του λυκείου με την τράπεζα θεμάτων. Το σύστημα αυτό κάθε άλλο παρά αναπτύσσει την κριτική σκέψη μας, ο οποίος θα πρέπει να είναι ο βασικός στόχος του σχολείου. Προωθεί τη βαθμοθηρία, δηλαδή οι μαθητές από την πρώτη λυκείου κιάλας προσπαθούμε σκληρά, για να φτάσουμε την καλύτερη απόδοση που θα μπορούσαμε να έχουμε σε όλα τα μαθήματα. Όλη αυτή όμως η προσπάθεια μας γίνεται με στόχο ένα «20» και όχι την ουσιαστική γνώση. Δεν μας αφήνονται περιθώρια να κοιτάξουμε πίσω από τις σελίδες των βιβλίων, και όποιος αποπειραθεί θεωρείται αλλόκοτος και ενοχλητικός.

Μαθητές και καθηγητές γίνονται πιόνια στα χέρια ενός αναλυτικού προγράμματος, εργαλεία προκαθορισμένων οδηγιών. ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΟΥ ΕΥΝΟΟΙ ΤΗΝ ΠΑΡΑΠΑΙΔΕΙΑ. Χάνεται κάθε δικαίωμα διαχείρισης της «ύλης» από τον καθηγητή, ο οποίος δεν είναι πλέον σε θέση να την «μεταλλάξει» με βάση τις ιδιαιτερότητες των μαθητών. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα, να τρέχουν μαθητές και καθηγητές πίσω από ένα πολύ μεγάλο όγκο πληροφοριών, αναγκασμένοι να καταφεύγουν σε φροντιστήρια επιβαρύνοντας την δύσκολη οικονομική κατάσταση των περισσότερων-δυστυχώς- ελληνικών οικογενειών με στόχο να ολοκληρώσουν αυτή την πολυπόθητη ύλη για να τα καταφέρουν στις εξετάσεις.

Στηρίζεται στη στυγνή μάθηση και στη χρησιμοθηρική εκπαίδευση. Η γνώση δεν είναι πια προσωπική και προσαρμοσμένη στις ανάγκες και τις δυνατότητες του κάθε μαθητή, δεν είναι γνώση για μάθηση αλλά για επιδόσεις, τυποποιημένη, που μόνο όσοι καταφέρουν να πειθαρχήσουν και να παπαγαλίσουν θα μπορέσουν να βγουν στην «αγορά». Οι φτωχότερες οικογένειες που δεν έχουν, ούτε στο ελάχιστο, τη δυνατότητα να στείλουν τα παιδιά στα φροντιστήρια είναι πλέον οι «άτυχοι» τους οποίους το νέο σύστημα πετάει έξω.

Αυτή επομένως η κατάληψη, δεν γίνεται λόγω της τεμπελιάς των μαθητών. Γίνεται με στόχο την βελτίωση της εκπαίδευσης και όχι την διακοπή της.

Πολλοί είναι αυτοί που θα πουν «δεν κατάφεραν άλλοι να τα αλλάξουν όλα αυτά, επειδή το είπατε εσείς θα αλλάξει;». Σε αυτή τη θέση ένας είναι ο αντίλογος. Το πλέον γνωστό: ΑΝ ΟΧΙ ΤΩΡΑ ΠΟΤΕ; ΑΝ ΟΧΙ ΕΜΕΙΣ ΠΟΙΟΙ; Καθίστε και αναλογιστείτε το για λίγο. Πρέπει να παλεύει κανείς με νύχια και με δόντια για να διεκδικήσει τα δικαιώματά του, και όχι να γίνεται παθητικός δέκτης των παγιωμένων απόψεων αλλά και των δεδομένων περιστάσεων.

Ζητάμε αλληλεγγύη από γονείς και καθηγητές, γιατί πρόκειται για μια οργανωμένη, με στόχο προσπάθεια και όχι μια επιπόλαια εφηβική έκρηξη.

Άρτα 31/10/14

Με ελπίδα

Το 15μελές Συμβούλιο του 3^{ου} Λυκείου Άρτας